

Punkt, hvor man vilde sætte særdeles Pris paa at se en Reform i Sportellovgivningen. Nu vil jeg imidlertid tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa, at, naar man vil tage Sagen praktisk, vinder man ved at følge Regjeringsforslaget allerede nu en betydelig Lettelse i Gebyr, hvormod man ved at følge det ærede Mindretal, henvises til mer eller mindre uvisse Fremtidsforhaabninger i denne Henseende. Men jeg skal dertil sige, at, naar jeg har tiltraadt det Ændringsforslag, som det ærede Udvalg med Undertagelse af et æret Medlem har stillet under Nr. 52, har jeg gjort det, ikke blot, fordi jeg særlig efter de Oplysninger, der senere ere fremkomne, erkjender, at det vilde være ubilligt mod enkelte sportellønnede Embedsmænd, om man vilde foretage en saa betydelig Forandring i den gjældende Sportellovgivning uden at give dem nogen Erstatning, men dernæst ogsaa, fordi man ved at gaa den Vej, som man er staaet ind paa i Forslaget under Nr. 52 arbejder et godt Skridt videre frem mod Løsningen af den Opgave, hvis Løsning fra saa mange Sider indsees med Længsel. Det vil nemlig være iønskesaldende for Alle, at, naar der bliver Spørgsmaal om at gjøre Forandring i Sportellovgivningen, er der paa den ene Side et Hensyn at tage til Statskassen, paa den anden Side et Hensyn at tage til de enkelte sportellønnede Embedsmænd. I det Dieblit, de sportellønnede Embedsmænd maatte komme paa fast Gage, eller i det Dieblit, de i alt Fald faae fast Vederlag for en vis Del af Sportlerne, saa er en af Bønskelighederne ved Sagens Ordning forsaavidt fjernet, og jeg vil betragte Vedtagelsen af Ændringsforslaget Nr. 52 som indeholdende en Opfordring til Justitsministeren til i Forbindelse med hans Kollega Finansministeren at være alvorlig betænkt paa at forelægge, om mulig ad Aare, et Forslag om Forandring i Sportelgebyrberegningen, hvilket ikke saa lidet vil lettes derved, at de sportellønnede Embedsmænd, hvad Skiftegebyrerne angaar, sættes paa fast Gage. En saadan Opfordring vil derimod forsaavidt ikke være tilstede i det Dieblit, at Nr. 52 maatte naturligt bortfalde som Følge af, at man udstemmer § 74. — De Ændringsforslag, som det ærede Udvalgs Flertal under Nr. 47 og Nr. 49 har stillet til §§ 74 og 77, forekommer det mig, anbefale sig derved, at man indbringer yderligere Garantier for de Umyndige under Forudsætning af Boets private Behandling, og jeg kan derfor kun anbefale disse Forslag. — Mod Ændringsforslaget Nr. 51 kan jeg ikke have Noget at erindre. Det ærede Udvalg har jo erklæret, at det slutter sig til de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til dette Forslag for at fjerne en Tvivl, som ellers mulig kunde være tilstede om den rette Forstaaelse af dette Ændringsforslag. Jeg skal bemærke, at efter den Affattelse, som Paragrafen vil faae, vil det jo praktisk komme til at stille sig saaledes, at

der altid vil blive meddelt Approbation paa Boets Behandling af Eksekutorer, naar disse ere indfattede i et lovformeligt Testament. Jeg nævner ikke nogen Betænkelighed ved at gaa ind derpaa, thi i Virkeligheden hører det til de ganske overordentlig sjældne Tilfælde, at Approbation paa udnævnte Testamentareksekutorer er bleven negtet. Jeg skal dog i Ørigt sige til, at det er iftet i et enkelt Tilfælde, men det var under saa singulære Forhold, at jeg ikke finder nogen Anledning til af den Grund at modsætte mig Ændringsforslaget under Nr. 51. — Forslaget under Nr. 53 betragter jeg i Virkeligheden som afgjort ved den Afstemning, der fandt Sted i Fredagsmødet, og jeg skal derfor ikke opholde det ærede Thing længere.

Scholer: Den ærede Minister yttrede, at Skifteforvaltere altid vilde indhente Oplysning om Tilraadeligheden af privat Skifte, og det vil jo vistnok enhver samvittighedsfuld Skifteforvalter gjøre; men naar, som jeg før bemærkede, Skifteforvalteren bor flere Mil borte, og han er en Mand, der nylig har tiltraadt Embedet, saa at han kun har lidet Kjendskab til Forholdene, hos hvem vil han saa indhente Oplysning? Hos Sognepresten maasse? Det vilde dog ikke være heldigt, thi man skal ikke drage Præsten ind i Sligt. Altsaa maasse hos Sognefogden. Men set saa, at Sognefogden, hvad meget let kan være Tilfældet, enten paa Grund af Slægtskab eller Venstabskab er interesseret i Sagen, da vil Oplysningen blive temmelig upaalidelig. Derimod har jeg troet, at naar Skifteforvalteren indhenter Oplysninger hos Sogneraadet — her er der jo nærmest kun Tale om Landet; thi i Kjøbstæderne har Sagen mindre at betyde —, da vil han der faae de mest fuldstændige, sande og upartiske Oplysninger om det paagjældende Tilfælde.

Udsig: Naar jeg har deltaget i at stille Mindretalsforslaget under Nr. 48, da er det, fordi jeg ikke har kunnet komme bort fra, at Bestemmelsen i § 74 ikke staaar i nogen god Harmoni med vor øvrige Lovgivning, navnlig Overformynderilovgivningen. Naar det er Lovgivningens Princip, som er hævdet ved Bestemmelserne om Overformynderierne, at det Offentlige skal paatage sig at sørge for, at de Umyndiges Midler blive tilstede saaledes, at de Umyndige kunne erholde dem ubestaaarne, naar de en Gang naae Myndighedsalderen, saa forekommer det mig, at det hænger paa det Nøieste sammen dermed, at det er, saa at sige, et nødvendigt Supplement til disse Bestemmelser, at det Offentlige ogsaa paatager sig at sørge for, at de Midler, der tilkomme de Umyndige, ogsaa virkelig komme tilstede. Det kan kun lidt hjælpe, at man har en Bestemmelse om, at de Umyndiges Midler skulle bevares, naar man ikke sørger for, at disse Midler ogsaa komme